

Opinnäytetyö (AMK)

Sairaanhoitajakoulutus

2020

Iman Aden, Aino Arvola & Aina-Ilona Kronbäck

OPPIMISKESKUSTELUN MERKITYS SAIRAANHOITAJA- KOULUTUKSEN SIMULAATIO- OPETUKSESSA

-Kuvaileva kirjallisuuskatsaus

Iman Aden, Aino Arvola & Aina-Ilona Kronbäck

OPPIMISKESKUSTELUN MERKITYS SAIRAAHOITAJAKOULUTUKSEN SIMULAATIO- OPETUKSESSA

-Kuvaileva kirjallisuuskatsaus

Oppimiskeskustelu on jäsenelty ja tavoitteellinen prosessi, joka on osana simulaatio-opetusta. Simulaatio-opetusta on käytetty jo pitkään eri alojen koulutuksissa, mukaan lukien sairaanhoitajakoulutuksessa, yhdistämään teoretietoä ja käytännön taitoja kokonaisvaltaisen osaamisen muodostamiseksi.

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli koota yhteen tutkimustietoa simulaation jälkeisen oppimiskeskustelun ja reflektoinnin merkityksestä sairaanhoitajaopiskelijoille. Tavoitteena oli tuoda esiin simulaation jälkeistä oppimiskeskustelua niin, että se tukisi paremmin sairaanhoitajaopiskelijoiden oppimista, ja nostaa esiin jo olemassa olevaa tutkimustietoa oppimiskeskustelun merkittävydestä

Opinnäytetyö toteutettiin kuvailevana kirjallisuuskatsauksena. Kirjallisuuskatsauksen haut suoritettiin keväällä 2020 Turun ammattikorkeakoulun kirjaston Finna-hakupalvelusta neljästä eri tietokannasta aiheeseen liittyvien keskeisten hakusanojen mukaisesti.

Kirjallisuuskatsauksen tuloksista käy ilmi, että oppimiskeskustelua pidetään oppimisen kannalta tärkeimpänä vaiheena simulaatioharjoittelussa. Keskeinen ajatus on, että pelkkä simulaatiosta syntyvä kokemus ei johda oppimiseen, vaan pohdinta kokemuksen onnistumisesta. Kirjallisuuskatsauksen pohjalta ilmenee myös, ettei ole yhtä tiettyä tapaa suorittaa oppimiskeskustelu, vaan on useampia eri vaihtoehtoja, joista simulaatio-ohjaaja voi valita omien taitojen ja mieltymysten mukaan, ja kokeilla erilaisia menetelmiä ja apukeinoja. Pätevän ja osaavan simulaatio-ohjaajan tiedetään olevan merkittävä tekijä onnistuneelle ja oppimisen kannalta hyödylliselle oppimiskeskustelulle. Oppimiskeskusteluissa tavoitteena on motivoida opiskelijat itsereflektointiin ja oman toiminnan analysointiin. Teknologian jatkuvan edistymisen vuoksi tulevaisuudessa digitaalisten ratkaisujen merkitys oppimiskeskusteluissa korostuu.

ASIASANAT:

simulaatio-opetus, oppimiskeskustelu, sairaanhoitaja, simulaatioympäristö

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Degree programme in Nursing

2020 | 26 of pages, 2 of pages in appendices

Iman Aden, Aina-Ilona Kronbäck & Aino Arvola

THE IMPORTANCE OF DEBRIEFING IN SIMULATION-BASED LEARNING IN NURSING EDUCATION

- Descriptive literature review

Debriefing is a structured and goal-oriented process, and a part of simulation-based learning. Simulations have been a part of many different fields of studies for a long time, including nursing training. The purpose of simulation-based learning is to help combine knowledge and practical skills in order to form comprehensive competence.

The purpose of this thesis was to compile research data from various different studies on the importance of post-simulation debriefing and reflection for nursing students. The aim was to bring out the subject of debriefing to better support the learning of nursing students, and to highlight existing research data on the relevance of debriefing after the simulation exercise.

The thesis was carried out as a descriptive literature review. The data retrieval searches were performed in the spring of 2020 from the Turku University of Applied Science Library's Finna search service, from four different databases guided by the keywords related to this topic.

The results of the literature review showed that debriefing is considered to be the most important stage for learning in simulation practice. The essential idea is that the experience alone that is gained from the simulation does not lead to learning, but rather the reflection performed by the students on the success of the experience. The results of this thesis also show that there is not only one way to execute the debriefing, but several different options from which the facilitator can choose their preferred method based on their preference and skills.

A competent and skilled facilitator is known to be an important factor in a successful debriefing. The aim of the debriefing is to motivate the students to self-reflect and to analyze their own behavior and actions. Due to the continuous progress of technology, the importance of finding digital solutions for debriefing will be emphasized in the future.

KEYWORDS:

Simulation training, debriefing, nurse, simulation environment

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	5
2 SIMULAATIO-OPPIMINEN JA OPPIMISKESKUSTELU	6
2.1 Simulaatio-oppiminen	7
2.2 Simulaatio-oppimisympäristö	8
2.3 Oppimiskeskustelu	9
2.4 Oppimiskeskustelun prosessielementit	10
2.5 Simulaationaikainen oppimiskeskustelu ja oppimiskeskustelumethodin valinta	11
3 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS, TAVOITE JA TUTKIMUSKYSYMYKSET	13
4 OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS	14
4.1 Kuvaileva kirjallisuuskatsaus	14
4.2 Aineistonkeruu	15
4.3 Aineiston käsittely ja analyysi	16
5 TULOKSET	17
5.1 Oppimiskeskustelun merkitys sairaanhoitajakoulutuksen simulaatio-opetuksessa	17
5.2 Onnistunut oppimiskeskustelu	18
6 EETTISYYS JA LUOTETTAVUUS	21
7 POHDINTA	23
LÄHTEET	25

LIITTEET

Liite 1. Hakutermitaulukko.

1 JOHDANTO

Simulaatioilla tarkoitetaan oppimistilanteita, joissa mahdollistetaan turvallinen oppimisympäristö. Tarkoituksena on toistaa tosielämän skenaarioita, joissa voidaan harjaannuttaa opittuja taitoja ja kehittää kliinistä päätöksentekoa. (Bevan, Joy, Keeley & Brown 2015; Morrell-Scott 2018; Ricketts 2011.) Simulaatio ei korvaa kliinistä päätöksentekoa, mutta antaa sairaanhoito-opiskelijalle mahdollisuuden kehittää arviointikykyään, kriittistä ajatteluaan ja päätöksentekovalmiuttaan turvallisessa oppimisympäristössä (Valler-Jones, Meechan & Jones 2011, 628).

Simuloidussa oppimisympäristössä voidaan oppia yksilöllisesti aidon tuntuisten oppimistehtävien kautta. Tällaisessa oppimisympäristössä omakohtainen arviointi ja oman toiminnan säätely pääsevät kehittymään aktiivisen toiminnan ja siitä välittömästi saatavan palautteen kautta. (Eteläpelto, Collin & Silvennoinen 2013, 32.)

Simulaatio-oppiminen tukee ryhmätaitojen kehittymistä. Simulaation jälkeen käytävän palautekeskustelun ohjaaja, debriefer, auttaa osallistujia havaitsemaan, mikä toiminnassa oli onnistunutta ja missä on vielä kehitettävää. Samalla kannustetaan itsereflektointiin ja sitä kautta realistiseen käsitykseen omista taidoista (Dieckmann, Lippert & Østergaard 2013, 195.) Simulaatiot tukevat laaja-alaista osaamista, teorian ja käytännön yhdistymistä opiskelijan toiminnassa (Nestel & Bearman 2015, 1). Simulaatio-opetuksessa oppimiskeskustelulla ymmärretään jäseneltyä reflektiota, palautteenantoa ja keskustelua simulaatiotilanteen jälkeen. Oppimiskeskustelua on kutsuttu simulaatioharjoittelun ”sydämeksi ja sieluksi” koska se on avainasemassa kokemuksesta oppimisessa. (Dieckmann ym. 2013, 195.)

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on kartoittaa tietoa simulaation jälkeisen oppimiskeskustelun tärkeydestä osana simulaatio-oppimista kirjallisuuskatsaukseen pohjautuen. Tavoitteena on kiinnittää huomiota simulaation jälkeisen oppimiskeskustelun käyttöön sairaanhoitajakoulutuksen simulaatio-opetuksessa.

2 SIMULAATIO-OPPIMINEN JA OPPIMISKESKUSTELU

Simulaatio-opetuksella on vakiintunut historia esimerkiksi armeijan, ydinvoimalahenkilökunnan ja ilmailuteollisuuden toimijoiden koulutuksessa. Lääketieteen ja hoitotyön simuloinnista on tullut tärkeä osa terveydenhuollon opiskelijoiden ja ammattilaisten koulutusta. (Aebersold & Tschannen 2013.) Simulaatio pyrkii riittävään jäljitelmään todellisuudesta tietyn päämäärän saavuttamiseksi. Päämäärä voi olla asian parempi ymmärtäminen, työntekijöiden harjaannuttaminen päämäärän saavuttamiseksi tai heidän osaamisensa ja työkykynsä testaaminen. (Rall 2013, 9.)

Hoitotyön ammatissa odotetaan korkeaa tieto- ja taitotasoa. Simulaatiota käytetään terveydenhuollon koulutuksessa parantamaan sairaanhoitajaopiskelijoiden tietämystä ja taitoja. Simulaatio-opetuksen tavoitteena on potilasturvallisuuden parantaminen. On näyttöä siitä, että ne hoitotyön opiskelijat, jotka käyttävät simulaatioita koulutuksensa aikana, tekevät vähemmän virheitä kliinisissä olosuhteissa ja osoittavat myös parempia kriittisen ajattelun ja kliinisen päätöksenteonkykyjä. (Eyikara & Baykara 2017, 6; Sarfati, Ranchon, Vantard, Schwiertz, Larbre, Parat, Faudel & Rioufol 2019.)

Rall (2013) mukaan terveydenhuollon ammattilainen ei saisi tehdä mitään potilaaseen kajoavaa toimenpidettä, ennen kuin on osoittanut simulaatiomallilla hallitsevansa toimenpiteen. Viime vuosina simulaatiota on integroitu entistä enemmän hoitotyön koulutusohjelmiin valmistamaan opiskelijoita kliiniseen koulutukseen ja parantamaan opiskelijoiden itseluottamusta hallita kliininen käytäntö tarjoamalla turvallinen oppimisympäristö (Morrell-Scott 2018; Unver ym. 2018). Maailman terveysjärjestö (WHO) suosittelee simulaatioon perustuvien opetusmenetelmien käyttöä potilasturvallisuuden parantamiseksi, koska epäpätevät hoitotyön opiskelijat voivat olla riski potilasturvallisuudelle (Unver ym. 2018).

Simulaatio edustaa tekniikkaa, jota käytetään autenttisten hoitotilanteiden luomiseen. Tekniikan käytön on osoitettu olevan hyödyllistä ja tehokasta hoitotyön opiskelijoille heidän oppimisprosessissaan. (Tjoflåt I., Brandeggen T., Strandberg E., Dyrstad D. & Husebø S. 2018.) Simulaatioon perustuva kliininen koulutus on hyödyllinen pedagoginen lähestymistapa, joka antaa hoitotyön opiskelijoille mahdollisuuden yhdistää teoreettiset ja käytännön taidot ja tekniikat ennen harjoitteluun siirtymistä, sekä harjoitella kliinistä päätöksentekovalmiuttaan simuloinnin kautta vaarantamatta potilasturvallisuutta (Kim ym. 2016; Unver ym. 2018).

Simulaatioon pohjautuvien opetusmetodien etuihin kuuluvat kyky tarjota välitöntä palautetta sekä toistuvaa harjoitteluoppimista. Simuloinnin integroiminen opetussuunnitelmaan edistää myös oppiainesten vaikeustason mukauttamista, mahdollisuuksia opetuksen yksilöllistämiseen ja erilaisten oppimisstrategioiden hyödyntämiseen. (Kim ym. 2016.)

2.1 Simulaatio-oppiminen

Simulaatio-opetus perustuu kolmeen oppimisteoriaan: kognitiiviskonstruktiviseen, behavioristiseen ja sosiaaliseen oppimisteoriaan. Nämä kaikki korostavat eri asioita, mutta siitä huolimatta niitä voi yhdistää eri oppimistilanteissa. (Eteläpelto ym. 2013, 23–24.) Tavallisesti oppimiskeskustelu jaotellaan kuvailevaan, analyttiseen sekä soveltavaan vaiheeseen (Fanning & Gaba 2007, 117). Ensimmäinen vaihe on kuvaileva vaihe. Siinä simulaatiossa toimineet omin sanoin kertaavat ja kuvailevat sitä, millainen tilanne oli ja mitä siinä tapahtui. Analyttinen vaihe pitää sisällään kokemusten analysointia, keskustelua, reflektointia ja palautetta. Analyttisessä vaiheessa voidaan pohtia esimerkiksi näitä kysymyksiä: Missä onnistuttiin? Mitä kehitettävää jäi ja mitä voisi tehdä toisin? Soveltavassa vaiheessa mietitään mitä toimintaa kannattaa jatkaa ja mitä simulaatiossa opittua on siirrettävissä reaali maailmaan, eli harjoittelujaksoille tai työelämään. (Smahl 2018, 15–17.)

Hyvin suunniteltu simulaatio-opetus varmistaa positiivisen oppimiskokemuksen opiskelijoille ja sen, että he näkevät koulutuskokemuksen informatiivisena. Simuloidun ympäristön turvallisuudella voi kuitenkin olla haitallinen vaikutus opiskelijoiden riskinotto-, ja stressinsietokykyyn. (Norman 2012; Valler-Jones ym. 2011.)

Simulaatiossa oppimiskeskustelu tarjoaa mahdollisuuden vuoropuheluun, itsereflektioon ja palautteeseen, jotka tukevat ja tehostavat tiedonsiirtoa. Tämä auttaa opiskelijaa hankkimaan tietoa, integroimaan taidot uusiin tilanteisiin, arvioimaan ryhmätyötä parantavia prosesseja ja tunnistamaan päätösten seuraukset. (Norman 2012, 25.)

Oppimisprosessin lähtökohdat ovat reflektio ja ongelmanratkaisu, joten näitä taitoja tulisi painottaa sairaanhoitajakoulutuksessa. Erilaiset lähestymistavat simulointiin parantavat opiskelijoiden kliinistä päättelykykyä ja päätöksentekokykyä heidän edetessään hoitotyöohjelmiansa kautta. Simulaatioharjoitus voi auttaa hoitotyön opiskelijoita luomaan luottamusta taitoihinsa ja tietoihinsa. (Bevan ym. 2015; Valler-Jones ym. 2011.)

2.2 Simulaatio-oppimisympäristö

Simulaatioharjoitusten tulisi olla oppimisympäristössä, joka on mahdollisimman lähellä todellista kliinistä tilannetta, koska se parantaa suorituskkyä. Teknisesti edistynyt opetusympäristö antaa opiskelijoille mahdollisuuden hankkia ajan tasalla olevaa tietoa ja taitoa. Simulaatio-opetukseen voi liittyä virtuaalista oppimista tietokonepohjaisissa simuloituissa ympäristöissä. Virtuaalinen simulointi on nouseva tekniikka, jonka on ehdotettu olevan tehokas hoitokoulutuksessa. Nykypäivän opiskelijat odottavat kehittyneitä digitaalisia 3D-simulaatioita ja interaktiivisia sekä joustavia ratkaisuja, jotka auttavat heitä valmistautumaan reaali maailman potilaiden hoitokokemuksiin. (Tjoflåt ym. 2018; Valler-Jones ym. 2011; Thorp & Bassendowisk 2018; Bruce, Levett-Jones & Courtney-Pratt 2019.) Opetustilassa on usein videokamera ja mikrofoni laitteisto, jotta harjoitus voidaan tallentaa ja käydä se läpi suorituksen jälkeen oppimiskeskustelutilanteessa (Morrell-Scott 2018).

Simulaation opetusympäristöt edustavat mahdollisia tilanteita käytännön hoitotyössä ja antavat osallistujille mahdollisuuden kehittää tai parantaa tietojaan, taitojaan ja asenteitaan. Simulaatioympäristö, joka on suotuista ja reagoiva useisiin oppimistyyliin luo oppimiselle tilaa. Oppimisympäristöt kehittävät opiskelijoiden analysointitaitoja ja harjoittavat valmiutta reagoida todellisiin tilanteisiin. (Thorp & Bassendowisk 2018.) Opiskelijoilla on lisääntynyt tyytyväisyys, osaaminen ja itsevarmuus uppoutuessaan tähän oppimisympäristöön. Sairaanhoidajaopiskelijat harjoittavat toistuvaa harjoittelua turvallisissa ja valvotuissa ympäristöissä. Tämä mahdollistaa sairaanhoidajaopiskelijoiden olla mukana tilanteissa, joita he eivät ole ehkä kohdanneet tai joista heillä on ollut rajoitetusti kokemusta. (Morrell-Scott 2018; Thorp & Bassendowisk 2018; Bruce ym. 2019.)

Sairaanhoidajaopiskelijat toimivat aktiivisesti erilaisissa rooleissa simulaatioskenarioissa. He voivat esiintyä potilaina, hoitajina tai tarkkailijoina. Monipuoliset ympäristöt ja vaihtelevat vuorovaikutusroolit auttavat opiskelijoita tarkastelemaan opetustilanteita eri näkökulmista laajentaen osaamista sekä antaen mahdollisuuden kokea ja kehittää hoitoarvoja samalla kun he oppivat muita taitoja. (Eyikara & Baykara 2017; Thorp & Bassendowisk 2018.)

Yksi syy teorian ja käytännön väliseen kuiluun on puutteellinen ymmärrys todellisista työympäristöistä ja käytännöistä. Simulaatio-opetus auttaa opiskelijoita yhdistämään luokassa oppimansa siihen, mitä he kohtaavat kliinisessä ympäristössä potilashoidossa. Simulaatiot edustavat hyvin monipuolisesti tehokasta oppimismenetelmää, kerryttäen

teoreettista tietoa, kriittisen ajattelun taitoja, itseluottamusta ja omavaraisuutta, päätöksenteonkykyä, klinisiä taitoja, johtamistaitoja sekä viestintä- ja ryhmätaitoja. Simulaatio-opetus antaa mahdollisuuden harjoitella ja toimia vuorovaikutteisessa ympäristössä, jossa on mahdollisuus saada kohdennettua ja laadukasta palautetta. (Eyikara & Baykara 2017, 4.)

2.3 Oppimiskeskustelu

Oppimiskeskustelu eli debriefing tarkoittaa terveydenhuollon simulaatioissa jäsenneiltyä reflektiota ja palautekeskustelua simulaatiotilanteen jälkeen (Dieckmann ym. 2013, 195). Oppimiskeskustelussa voidaan käyttää yhdistellen eri painotuksia, jotka vaihtelevat eri toimintaympäristöjen ja toimintakulttuurien mukaan. Oppimiskeskustelun tavoite on kuitenkin yhtenevä: motivoida opiskelijat itsereflektointia kannustavaan keskusteluun, analysointiin sekä tarvittaviin asennemuutoksiin. (Dieckmann ym. 2013, 195.)

Simulaatiota ohjaa simulaatio-ohjaaja (facilitator). Hänen roolinsa on oppimiskeskustelutilanteessa auttaa oppijoita ylittämään kuilu tapahtuman kokemisen ja ymmärtämisen välillä. Simulaatio-ohjaaja auttaa opiskelijoita tarkastelemaan simulaation aikana kokeamia tunteita ja erittelemään ajatteluprosessejaan. Tällainen retrospektiivinen suoritusten tarkastelu vahvistaa opiskelijoiden metakognitiivisten taitojen kehittymistä. (Fey, Scrandis, Daniels & Haut 2014, 250.)

Oppimiskeskustelua tulisi johtaa henkilö, joka osaa ja ymmärtää oppimiskeskusteluprosessin (Fey ym. 2014, 250). On välttämätöntä, että myös simulaatio-ohjaajia koulutetaan ja heidän pätevyyttään arvioidaan, jotta simulaatioon perustuvan opetusmetodin oppimistulokset olisivat mahdollisimman hyvät (Fey & Jenkins 2015, 361).

Oppimiskeskustelu on keskeinen osa oppimisprosessia terveydenhoidon simulaatio-opetuksessa. Oppimiskeskustelu tapahtuu joko simulaation jälkeen tai simulaation aikana. Oppimiskeskustelu on eräänlainen reflektiivinen käytäntö, jossa on keskeistä ajatus siitä, että pelkästään kokemus ei johda oppimiseen vaan pikemminkin pohdinta kokemuksen onnistumisesta. (Sawyer, Eppich, Brett-Fleegler, Grant & Cheng 2016, 209.)

Oppimiskeskustelua voi ohjata joko simulaatio-ohjaaja tai simulaatioon osallistujat. Simulaation jälkeinen simulaatio-ohjaajan pitämä oppimiskeskustelu voi sisältää useita keskustelurakenteita. Nämä keskustelurakenteet hajottavat oppimiskeskustelun kolmeen tai useampaan vaiheeseen, jotka auttavat selkeyttämään oppimiskeskustelun kulkua ja varmistavat keskustelun etenevän hallitusti. (Sawyer ym. 2016, 209.)

2.4 Oppimiskeskustelun prosessielementit

Oppimiskeskustelun prosessielementit ovat joukko tekniikoita, joita käytetään optimoimaan opiskelijoiden reflektointia ja maksimoimaan oppimiskeskustelun vaikuttavuus. Prosessielementit jaetaan kolmeen luokkaan: perusedellytykset, keskustelutekniikat ja täydentävät menetelmät. (Sawyer ym. 2016, 209.)

Oppimiskeskustelun perusedellytyksillä tarkoitetaan niitä prosessikeskustelun elementtejä, joita pidetään välttämättöminä oppimiskeskustelulle. Näihin kuuluvat psyykinen turvallisuus, perusoletusten määrittelyminen, oppimiskeskustelun sääntöjen laatiminen, yhteinen ymmärrys tapahtumista, oppimistavoitteet, kysymysten esittäminen ja hiljaisuuden käyttö työkaluna. (Sawyer ym. 2016, 213.)

Oppimiskeskustelun prosessielementeissä psyykkisellä turvallisuudella tarkoitetaan sitä, että opiskelijat voivat vapaasti ilmaista itseään ja toimia omakuvansa, sosiaalisen asemansa tai urakehityksensä vaarantumatta. Perusoletuksella tarkoitetaan opiskelijoiden yhteistä tietoisuutta siitä, että kaikki ovat kyvykkäitä ja halukkaita toimijoita ja pyrkivät tekemään parhaansa. (Sawyer ym. 2016, 213.)

Säännöt oppimiskeskustelussa parantavat oppimiskeskustelun osallistujien psyykkistä turvallisuutta. Sääntöihin liittyy kaikkien jäsenten tarve olla aktiivisia keskusteluun osallistujia ja vakuuttuneisuus siitä, että keskustelu on luottamuksellista ja keskustelun painopiste on suoritusten parantamisessa, ei yksilökritiikissä. Säännöt määrittävät oppimiskeskustelun ilmapiirin, ja ne voidaan esittää ennen simulaation aloittamista tai välittömästi simulaatiotilanteen jälkeen ennen oppimiskeskustelun aloittamista. Jotta ryhmä simulaatioon osallistujia keskustelisi yhdessä simulaatiokokemuksesta, on tärkeää, että heillä on yhteinen käsitys tapahtumista. Yhteinen käsitys muodostetaan tyypillisesti siten, että ryhmän jäsenet tarkastelevat skenaarion tapahtumia simulaatio-ohjaajan avustuksella. (Sawyer ym. 2016, 213.) Oppimiskeskusteluun osallistuminen tai simulaatioharjoituksissa näyttelemisen ei ole helppoa kaikille opiskelijoille ja opiskelijoiden oppimistavat vaihtelevat, siksi on suositeltavaa, että simulaation ohjaaja painottaa tuomitsematonta ilmapiiriä ja kiinnittää huomiota omaan lähestymistapaansa. (Shinninck, Woo, Horwich & Steadman 2011, 109; Valler-Jones ym. 2011.)

Oppimistavoitteet ja niiden selkeys ovat hyvää koulutuskäytäntöä. Oppimistavoitteita on tärkeää tuoda esille oppimiskeskustelun aikana. Kaikkiin erilaisiin keskustelurakenteisiin kuuluu vaihe, jossa oppimistavoitteet käydään läpi. (Sawyer ym. 2016, 213.)

Kysymysten tulisi olla opiskelijan omalle pohdinnalle tilaa-antavia, avoimia kysymyksiä. Avoimien kysymysten esittäminen helpottaa keskustelua ja niiden tarkoituksena on edistää opiskelijoiden omaa pohdintaa ja itsearviointia. Suljettujen kysymysten välttäminen on pätevän simulaatio-ohjaajan avaintaito. (Sawyer ym. 2016, 214.)

Hiljaisuuden käyttö työkaluna on osa oppimiskeskustelun perusedellytyksiä. Hiljaisuus tapahtuu usein sen jälkeen, kun simulaatio-ohjaaja on esittänyt avoimen kysymyksen. Tämän hiljaisuuden aikana opiskelijoiden mielissä tapahtuu sisäisiä prosesseja, joissa he muotoilevat ajatuksiaan ja kehittävät johdonmukaisen vastauksen simulaatio-ohjaajan kysymykseen. Hiljaisuus oppimiskeskustelun aikana on arvokasta osallistujille. Ohjaajien on oltava kärsivällisiä kysymysten esittämisen jälkeen ja käytettävä hiljaisuutta tehokkaasti työvälineenä. (Sawyer ym. 2016, 214.)

Keskustelutekniikat ovat osa oppimiskeskustelun prosessielementtejä ja ne jakautuvat useampaan eri kategoriaan. Esimerkkejä keskustelutekniikoista ovat opiskelijoiden itsearviointi ja opiskelijan toiminnan kyseenalaistaminen kysymällä opiskelijalta syytä tietynlaiseen toimintaan ennen korjausehdotusta. (Sawyer ym. 2016, 214.)

Oppimiskeskustelun täydentävät menetelmät sisältävät opetusmetodeja, joita voidaan tarvittaessa käyttää. Näitä ovat muun muassa simulaatiotilanteen kuvaaminen videolle, jota tarkastellaan oppimiskeskustelutilanteessa, ja useamman kuin yhden simulaatio-ohjaajan käyttö. (Sawyer ym. 2016, 215.)

Videonauhoitusta käyttämällä voidaan tarkastella opiskelijoiden käyttäytymistä ja suoriutumista simulaatiotilanteesta heti simulaation jälkeen. Kun tutkittiin oppimiskeskustelun suorittamista videointia käyttäen, havaittiin, että tämä jäsenneily lähestymistapa koettiin opiskelijoiden keskuudessa vähemmän stressaavaksi ja se vahvisti opiskelijoiden kykyä analysoida ja kritisoida suoritustaan. (Cantrell 2008, 20–21.)

2.5 Simulaationaikainen oppimiskeskustelu ja oppimiskeskustelumethodin valinta

Simulaatiossa tapahtuvassa oppimiskeskustelussa simulointitapahtuma keskeytetään tarvittaessa tilannekohtaista keskustelua varten, minkä jälkeen simulaatiotilannetta jatketaan. Keskustelussa käytetään lyhyitä ja tiiviitä kommentteja simulaation tapahtumista käyden läpi osallistujien onnistumisia ja virheitä. Simulaationaikaisia oppimiskeskusteluja ohjaa simulaatio-ohjaaja. (Sawyer ym. 2016, 211.)

Simulaationaikaisessa oppimiskeskustelussa saatetaan käyttää niin kutsuttua ”stop-action”-taktiikkaa, jossa avustaja pysäyttää osallistujien toimet aina, kun tapahtuu virhe, sitten pidetään tauko, mennään 10 sekuntia tapahtumissa taaksepäin ja yritetään uudelleen. Näin osallistujat voivat suorittaa tietyn toiminnon uudelleen korjaavan palautteenannon jälkeen. Kuten edellä, ohjaaja voi keskeyttää simulaation, kertoa osallistujille virheen seuraukset ja sitten ohjata osallistujia simulaation jatkuessa oikeisiin toimintatapoihin. Simulaation aikana tapahtuvan oppimiskeskustelun tavoitteena on lisätä opiskelijoiden toiminnan tuloksellisuutta. (Sawyer ym. 2016, 211.)

Ei ole vain yhtä oikeaa tapaa ohjata oppimiskeskustelua, vaan on useita eri vaihtoehtoja, joista simulaatio-ohjaaja voi valita omien taitojen ja mieltymystensä mukaan. Simulaation jälkeinen simulaatio-ohjaajan johtama oppimiskeskustelu on kaikkein yleisimmin käytössä oleva ja kaikkein eniten tutkittu oppimiskeskustelumetodi. Se parantaa yksilöiden ja ryhmien suorituskykyä monissa yhteyksissä. Simulaationaikaista oppimiskeskustelua on tutkittu, ja todettu, että siitä saattaa olla hyötyä parantamalla teknisiä taitoja ja oppimistavoitteiden saavuttamista. Opiskelijat näyttävät suosivan kuitenkin simulaation jälkeistä oppimiskeskustelua ja opittujen taitojen säilyttäminen voi olla pidempää simulaation jälkeen annettavan palautteen avulla. (Sawyer ym. 2016, 215.)

3 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS, TAVOITE JA TUTKIMUSKYSYMYKSET

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on koota yhteen tutkimustietoa simulaatiosta opetusmetodina sekä simulaation jälkeisen oppimiskeskustelun ja reflektoinnin merkityksestä sairaanhoito-opiskelijoille.

Kirjallisuuskatsauksen tavoitteena on kiinnittää huomiota simulaation jälkeisen oppimiskeskustelun käyttöön simulaatio-opetuksessa niin, että se tukisi paremmin sairaanhoitajaopiskelijoiden oppimista. Kirjallisuuskatsauksen tavoitteena on myös nostaa esiin jo olemassa olevaa validia julkaistua tutkimustietoa simuloinnin ja oppimiskeskustelun merkityksestä sairaanhoito-opiskelijoille, ja sitä myöten ehkä antaa koulutuksen tuottajille ajatuksia simulaatio-opetuksen kehittämiseen sairaanhoito-opetuksessa.

Opinnäytetyössä pyrimme vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Millainen merkitys oppimiskeskustelulla on simulaatio-opetuksessa sairaanhoitajakoulutuksessa?
2. Mistä ominaisuuksista onnistunut oppimiskeskustelu koostuu?

4 OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS

4.1 Kuvaileva kirjallisuuskatsaus

Tämä opinnäytetyö tehdään kuvailevana kirjallisuuskatsauksena. Kirjallisuuskatsaukseksi kutsutaan artikkelia tai tutkimuksen osaa, jossa kirjoittaja käy analyttisesti ja arvioiden läpi omaan aiheeseensa ja tutkimusongelmiinsa liittyvää keskeisintä aikaisempaa tutkimusta ja tieteellistä kirjallisuutta. (Koppa 2019.) Kuvaileva kirjallisuuskatsaus pohjautuu tutkimuskysymyksistä, joista syntyy aineiston perusteella kuvailevia laadullisia vastauksia. Menetelmä on vallitseva tieteellinen tutkimusmenetelmä hoitotieteessä, sekä muissa terveystieteellisissä tutkimuksissa. (Kangasniemi ym. 2013, 291–301.)

Kuvailevaan kirjallisuuskatsaukseen kuuluu neljä eri vaihetta. Ensimmäisessä vaiheessa kootaan alustava kirjallisuuskatsaus, jonka jälkeen muodostetaan tutkimuskysymykset. Toisessa vaiheessa valitaan aineisto tutkimuskysymysten perusteella. Tarkoituksena on löytää mahdollisimman asianmukainen aineisto, josta saadaan vastaus kysymyksiin. Aineisto koostuu aiemmin julkaistusta tutkimusaiheen osalta merkityksellisestä tutkimustiedosta ja pitää sisällään yleensä kuvauksen aineiston valinnan prosessista. Kolmannessa vaiheessa rakennetaan kuvailevaa vastausta esitettyihin tutkimuskysymyksiin ja tehdään sisällön yhdistämistä ja vertailua. Viimeisessä vaiheessa kootaan ja tarkastellaan keskeiset tulokset. Tämä sisältää menetelmällisen ja sisällöllisen pohdinnan, sekä tutkimuksen etiikan ja luotettavuuden arvioinnin. (Kangasniemi ym. 2013, 291–301.)

Kuvaileva kirjallisuuskatsaus on yksi yleisimmistä kirjallisuuskatsauksen perustyypeistä. Se on yleiskatsaus ilman tiukkoja ja tarkkoja sääntöjä. Yleiskatsauksessa on mahdollista käyttää kattavia kokonaisuuksia tuloksen saavuttamiseksi. Kuvailevien katsausten tehtävä on nimensä mukaan kertoa tai kuvata aiheeseen liittyvää aiempaa tutkimusta, sen laajuutta, syvyyttä ja määrää. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus pyrkii kuvailemaan viimeaikaista tai aikaisemmin tiettyyn aihealueeseen kohdistunutta tutkimusta. (Stolt, Axelin & Suhonen 2015, 9; Salminen 2011, 6–7.)

4.2 Aineistonkeruu

Opinnäytetyöhön haettiin aineistoa Turun ammattikorkeakoulun kirjaston Finna-hakupalvelusta ja erilaisista tietokannoista, joita ovat Cinahl Complete, PubMed, Medic ja Google Scholar. Tiedonhakutaulukko löytyy opinnäytetyön lopusta erillisenä liitteenä. Taulukkoon (Liite 1) on koottuna aineiston haussa käytetyt tietokannat, hakusanat ja hakutulosten määrät. Taulukkoon on merkitty myös opinnäytetyössä käytettyjen artikkelien määrä.

Aineistoa haettiin suomen- ja englanninkielisillä hakusanoilla. Suomenkielisinä hakusanoina käytettiin oppimiskeskustelu ja simulaatio AND jälkipuinti OR oppimiskeskustelu. Englanninkielisinä hakusanoina käytettiin simulation AND nursing practice, simulation in nursing education OR simulation-based learning OR simulation instruction, simulation practice OR simulated practice AND nursing, debriefing OR facilitating AND simulation AND nursing, simulation training AND facilitator OR debriefer, simulation AND systematic review, learning environment AND simulation in nursing education, importance of debriefing in nursing simulation, importance of simulation in nursing, learning AND simulation OR simulating AND nursing, debriefing AND simulation OR simulation-based learning, learning AND simulation practice OR simulated practice AND nurse, simulation AND debriefing OR facilitating ja nursing AND simulation OR simulated AND practice.

Aineistomateriaaleja valikoidessa käytettiin manuaalisia hakuja ja sähköisiä tietokantoja (Kangasniemi ym. 2013, 295). Hakuprosessissa löytynyt aineisto rajattiin tietyille kielille ja rajattuun aikaikkunaan. Aineistoa valittaessa kriteerejä olivat aineiston maksuttomuus, ja suomi tai englanti kirjoituskielenä. Aineiston ajankohtaisuuden varmistamiseksi rajasimme hakutuloksia vuosiin 2005–2020. Tuhansia eri hakutuloksia löytyi, jotka käytiin läpi otsikkotasolla. Sopivan otsikon perusteella luettiin artikkelista tiivistelmä ja valitsimme julkaisun sen perusteella, joka vastasi opinnäytetyön tutkimuskysymyksiin. Osa valituista artikkeleista näkyi hakutuloksissa eri hakusanoja käyttämällä. Samojen asioiden ja käsitteiden toistuminen useassa eri artikkelissa lisää aineiston luotettavuutta.

Vastaavasti suljimme aineistovaihtoehtoista pois ne artikkelit, jotka eivät mahtuneet sovitettuun aikaikkunaan, tai olivat muun kuin suomen- tai englanninkielisiä. Artikkelien luotettavuutta arvioidessa suljimme pois aineistot, joita ei pystytty osoittamaan tieteellisesti luotettaviksi teoksiksi. Useat hakukriteereillä löydetyt aineistot eivät vastanneet opinnäytetyön tutkimuskysymyksiin, tällaiset artikkelit suljettiin pois valituista aineistoista.

4.3 Aineiston käsittely ja analyysi

Opinnäytetyöhön valittujen artikkelien analyysi suoritettiin aineistolähtöistä sisällönanalyysia käyttäen. Aineiston keskeiset asiat nostettiin esille riippumatta niiden suhteesta aikaisempiin tutkimuksiin. Sisällönanalyysin avulla tuotettiin tiivistetty, yleistävä kuvaus aineiston sisällöstä menettämättä sen informaatioarvoa (Rita Leinonen, Spoken www-sivut 2018).

Artikkelit luettiin huolellisesti läpi useamman kerran, jonka jälkeen ne tiivistettiin ja yhdistettiin yhteneväiseksi tekstikokonaisuudeksi. Useamman artikkelin samankaltaisuudet ja samojen asioiden esiintyminen eri kirjoittajien näkökulmista vahvisti artikkelien todenmukaisuutta. Kerätty aineisto auttoi vastaamaan opinnäytetyön tutkimuskysymyksiin. Opinnäytetyön lähteet löytyivät pääsääntöisesti tietokannoista hakemalla (Liite 1).

5 TULOKSET

Valitsimme tulososioon 14 lähdettä. Hakutulokset löytyvät hakutaulukostamme (Liite 1). Haut suoritettiin Turun ammattikorkeakoulun kirjaston Finna-hakupalvelusta käyttäen erilaisia tietokantoja, enimmäkseen Cinahl Compeltea. Opinnäytetyössä käytetyt lähteet olivat pääasiassa olemassa olevan laajan tutkimustiedon pohjalta muodostettuja kirjallisuuskatsauksia. Oppimiskeskustelusta ja sen käytöstä sosiaali- ja terveysalan koulutuksessa löytyi runsaasti tutkimuksia ja artikkeleita. Valitsimme opinnäytetyöhömmme pääasiassa englanninkielistä aineistoa. Suomenkielisen aineiston löytymistä hankaloitti se, että jälkipuinti -sana ei ole levinnyt laajaan käyttöön. Englanninkielisessä aineistossa käytimme pääasiassa debriefing sanaa yhdessä nurse tai nursing -sanan kanssa. Kappaleessa 4 kerrotaan tarkemmin aineiston haku- ja käsittelymenettelyistämme.

5.1 Oppimiskeskustelun merkitys sairaanhoitajakoulutuksen simulaatio-opetuksessa

Simulaatioiden käytön opetuksessa tiedetään mahdollistavan arviointikyvyn, kriittisen ajattelun ja päätöksentekovalmiuden kehittymistä, sekä laaja-alaisen osaamisen muodostumista ja teorian ja käytännön yhdistämistä opiskelijan toiminnassa (Valler-Jones ym. 2011, 628; Nestel & Bearman 2015, 1). Oppimiskeskustelua pidetään tärkeimpänä osana simulaatio-opetusta, koska jäsennellyn reflektion, keskustelun ja palautteenannon koetaan olevan avainasemassa kokemuksesta oppimisessa (Dieckmann ym. 2013, 195). Sawyer ym. (2016) Kirjallisuuskatsauksessa kerrotaan olevan kahdenlaista oppimiskeskustelua; simulaation aikana tapahtuvaa ja simulaation jälkeistä oppimiskeskustelua. Oppimiskeskustelu voi sisältää useita keskustelurakenteita, jotka hajottavat oppimiskeskustelua useampaan vaiheeseen. Lisäksi oppimiskeskustelu pitää sisällään prosessielementit, joiden tehtävänä on optimoida opiskelijoiden reflektointia ja maksimoidaan oppimiskeskustelun vaikuttavuus. Prosessielementit jakautuvat myös kolmeen eri luokkaan. Oppimiskeskustelu on siis monivaiheinen prosessi, jonka voi suorittaa monella eri tapaa. Ei ole vain yhtä tai tiettyä tapaa pitää oppimiskeskustelu, vaan simulaatio-ohjaaja voi yhdistellä tai kokeilla erilaisia menetelmiä.

Onnistuneilla oppimiskeskusteluilla on yhteinen tavoite: motivoida opiskelijat itsereflektointia kannustavaan keskusteluun, analysointiin sekä tarvittaviin asennemuutoksiin (Dieckmann ym. 2013, 195). Keskeistä oppimiskeskusteluissa on ajatus siitä, että pelkästään simulaatiosta syntyvä kokemus ei johda oppimiseen, vaan pohdinta

kokemuksen onnistumisesta (Sawyer ym. 2016, 209). Oppimiskeskustelun itsereflektointiin kannustavan luonteen ja palautteen saannin vuoksi se tukee ja tehostaa tiedon siirtoa, joka puolestaan auttaa opiskelijaa hankkimaan tietoa, integroimaan oppimiaan taitoja uusiin tilanteisiin, arvioimaan ryhmätyötä parantavia prosesseja ja tunnistamaan päätöstensä seuraamuksia (Norman 2012, 25). Simulaatiot suoritetaan aidon tuntuisten oppimistehtävien kautta ympäristössä, joka vahvistaa opiskelijoiden omakohtaista arviointia. Aktiivinen toiminta ja siitä välittömästi saatava palaute vahvistavat opiskelijoiden oman toiminnan säätelyn kehittymistä. (Eteläpelto ym. 2013, 32.)

Oppimiskeskusteluohjaaja auttaa simulaatioon osallistuneita opiskelijoita tekemään havaintoja onnistumisista ja kehittämiskohteista. Lisäksi oppimiskeskusteluohjaajan tehtävään kuuluu oppimiskeskustelutilanteessa auttaa opiskelijoita ylittämään kuilu tapahtuman kokemisen ja ymmärtämisen välillä. (Dieckmann ym. 2013, 195; Fey, Scrandis, Daniels & Haut 2014, 250.) Oppimiskeskusteluohjaajan antama palaute ja ohjaus auttaa opiskelijoita muodostamaan realistista käsitystä sen hetkisistä taidoistaan ja osaamisestaan (Dieckmann ym. 2013, 195).

Fanning & Gaba (2007) ja Smahl (2018) tuovat esiin teoksissaan, että oppimiskeskustelu jaotellaan kolmeen vaiheeseen; kuvailevaan, analyttiseen sekä soveltavaan vaiheeseen, jossa ensimmäisessä, eli kuvailevassa, vaiheessa simulaation osallistuneet opiskelijat kuvailevat ja kertaavat omin sanoin simulaatiotilannetta ja sen vaiheita. Toisessa, eli analyttisessä vaiheessa opiskelijat analysoivat, keskustelevat, reflektoivat ja saavat ja antavat palautetta. Analyttinen vaihe ohjaa opiskelijoita miettimään niin onnistumisiinsa kuin tekemiään virheitään, mikä puolestaan ohjaa opiskelijoita miettimään uusia ja oikeanlaisia toimintatapoja vastaavien tilanteiden varalle. Viimeinen, eli soveltava vaihe, ohjaa opiskelijat pohtimaan mitä simulaatiossa opittua he voisivat siirtää reaali maailmaan, eli tuleville harjoittelujaksoille tai työelämään.

5.2 Onnistunut oppimiskeskustelu

Sairaanhoitajaopiskelijoiden omakohtainen arviointi ja oman toiminnan säätely pääsevät kehittymään simuloitavissa tapahtuvan aktiivisen toiminnan kautta ja merkityksellistä oppimisen kannalta on, että toiminnasta saadaan palautetta joko simulaatioharjoitteen jälkeen tai välittömästi toimintaa seuraten (Eteläpelto ym. 2013, 32). Opiskelijoiden suoriutuskykyä parantaa simulaatioharjoitusten oppimisympäristöt, jotka ovat tehty mahdollisimman todenmukaisen oloiseksi (Valler-Jones ym. 2011, 628).

Simulaatioiden oppimiskeskusteluja voidaan suorittaa monella eri tavalla, käyttäen erilaisia apukeinoja ja tekniikoita. Cantrell (2008) tutkimuksessa oppimiskeskustelun suorittamista videointia käyttäen tutkittiin ja havaittiin, että opiskelijat pitivät sitä vähemmän stressaavana lähestymistapana suorittaa oppimiskeskustelu. Tutkimustiedon mukaan videoinnin käyttäminen vahvistaa opiskelijoiden kykyä havainnoida ja analysoida suoritustaan (Cantrell 2008, 20–21). Simulaatio- ja oppimiskeskustelutilanteita voidaan nauhoittaa käyttäen videokameraa ja mikrofonilaitteistoa. Tulevaisuudessa teknologian merkitys ja hyödyntäminen tulevat ainoastaan korostumaan, ja jo nykypäivän opiskelijat odottavat joustavia ja digitaalisia ratkaisuja opetuksessa. (Morrell-Scott 2018.) On siis syytä paneutua siihen, miten teknologiaa voi yhä enemmän ja tehokkaammin hyödyntää simulaatio-opetuksessa ja oppimiskeskustelua pitäessä.

Yleisimmin käytössä oleva ja myös tutkituin oppimiskeskustelumetodi on simulaation jälkeinen simulaatio-ohjaajan johtama oppimiskeskustelu. (Sawyer ym. 2016, 215.) Sawyer ym. (2016) kirjallisuuskatsauksessa simulaation jälkeisen simulaatio-ohjaajan johtaman oppimiskeskustelun sanotaan parantavan yksilönä ja ryhmässä suoriutumista. Toisaalta kirjallisuuskatsauksessa kerrotaan olevan jonkin verran todisteita siitä, että simulaatio-osallistujien johtama oppimiskeskustelu parantaisi tehokkaasti opiskelijoiden käyttäytymistaitoja, eli ihmissuhde-, itsesääntely- ja tehtäväkohtaisia käyttäytymismalleja, jotka liittyvät opiskelijoiden onnistuneeseen suoritukseen niin koulutuksessa kuin työpaikalla (Sawyer ym. 2016, 215; Elchert ym. 2017, 1). Sawyer ym. (2016) kirjallisuuskatsauksessa mainitaan opiskelijoiden suosivan simulaation jälkeistä oppimiskeskustelua ja uskotaan, että simulaatiossa opittujen taitojen säilyttäminen voi olla pidempää silloin, kun palaute annetaan simulaatiotilanteen jälkeen.

Simulaation jälkeisen oppimiskeskustelun lisäksi on simulaation aikana tapahtuvaa oppimiskeskustelua, jonka tavoitteena on lisätä opiskelijoiden toiminnan tuloksellisuutta, saamalla heidät muuttamaan toimintaansa ajankohtaisesti annetun kohdennetun palautteenannon jälkeen (Sawyer ym. 2016, 211).

Pätevän ja osaavan simulaatio-ohjaajan tiedetään olevan merkittävä tekijä onnistuneelle ja oppimisen kannalta hyödylliselle oppimiskeskustelulle. Simulaatio-ohjaajien kouluttaminen ja pätevyysarviointi on välttämätöntä hyvien oppimistulosten takaamiseksi. (Fey & Jenkins 2015, 250-361.) Simulaatio-ohjaajalta vaaditaan taitoja auttaa opiskelijaa tarkastelemaan simulaation aikana kokemiaan tunteita, erittelemään ajatusprosessejaan ja pohtimaan toiminnan syy-seuraussuhteita. Taidokas simulaatio-ohjaaja saa opiskelijat luottamaan omiin taitoihinsa ja tietoihinsa. (Fey, Scrandis, Daniels & Haut 2014, 250; Bevan ym. 2015; Valler-Jones ym. 2011, 629.) Oppimisprosessin kannalta olennaista

on, että oppimiskeskustelu pistää opiskelijat suorittamaan reflektiota ja ongelmanratkaisua. Näitä taitoja tulisi painottaa sairaanhoitajakoulutuksen eri vaiheissa. Onnistunut oppimiskeskustelu parantaa opiskelijoiden kliinistä päättely- ja päätöksentekokykyä. (Bevan ym. 2015; Valler-Jones ym. 2011, 629.) Simulaation ohjaavalta henkilöltä vaaditaan suunnitelmallisuutta oppimiskeskustelun onnistumisen mahdollistamiseksi. Hyvin suunniteltu simulaatio-opetus varmistaa opiskelijoille positiivisen kokemuksen, joka nähdään informatiivisena ja opiskelijoiden olemassa olevaa tieto- ja taitopohjaa vahvistavana tai korjaavana. (Norman 2012; Valler-Jones ym. 2011.) Simulaatioskenaarioissa opiskelijat pääsevät esiintymään erilaisissa rooleissa, mikä auttaa opiskelijoita tarkastelemaan opetustilanteita eri näkökulmista johtaen laajempaan ymmärrykseen ja osaamiseen (Eyikara & Baykara 2017, 4).

Oppimiskeskustelut rakentuvat prosessielementeistä, eli tekniikoista, joita käytetään opiskelijoiden reflektoinnin ja oppimiskeskustelun vaikuttavuuden maksimoimiseen. Prosessielementit jaetaan kolmeen luokkaan, joita ovat perusedellytykset, keskustelutekniikat ja täydentävät menetelmät. (Sawyer ym. 2016, 209.) Perusedellytyksiä ovat psyykinen turvallisuus, perusoletuksen määrittäminen, sääntöjen laatiminen, yhteinen ymmärrys tapahtumista, oppimistavoitteet, kysymysten esittäminen ja hiljaisuuden käyttö työkaluna. Oppimiskeskustelun prosessielementit käsittävät myös keskustelutekniikat, joita on erilaisia. Keskustelutekniikoista mainittakoon opiskelijan toiminnan kyseenalaistaminen kysymällä syytä tietynlaiseen toimintaan simulaation aikana ennen korjausehdotuksen antamista. (Sawyer ym. 2016, 213-214.) Oppimiskeskustelun täydentävät menetelmät sisältävät opetusmetodeja, joita voidaan tarvittaessa käyttää, kuten simulaatiotilanteen kuvaaminen videolle tai useamman kuin yhden simulaatio-ohjaajan käyttö. Oppimisprosessin kannalta on tärkeää tuoda esille oppimistavoitteet oppimiskeskustelun aikana. (Sawyer ym. 2016, 213-215.)

6 EETTISYYS JA LUOTETTAVUUS

Opinnäytetyötä tehtiin Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohjeita noudattaen. Tutkimuseetiikkaa ja hyvän tieteellisen käytännön periaatteita on noudatettu koko tutkimusprosessin ajan. Tutkimuseetiikan näkökulmasta hyvän tieteellisen käytännön keskeisiä lähtökohtia ovat rehellisyys, yleinen huolellisuus, tarkkuus, tieteellisen tutkimuksen mukainen ja eettisesti kestävä tiedonhankinta, avoimuus tuloksia julkaistaessa, muiden tutkijoiden tekemän työn kunnioittaminen ja heidän julkaisuihinsa viittaaminen asianmukaisella tavalla. Lisäksi tutkimuksen eettisyyttä lisää tutkimuksen suunnitteleminen, toteuttaminen ja siitä raportointi tiedolle asetettujen vaatimusten edellyttämällä tavalla. Eettisesti hyväksyttävän ja luotettavan tutkimuksen on noudatettava hyviä tieteellisen tutkimuksen periaatteita. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012.)

Työssä käytetty materiaali on hankittu luotettavista tietokannoista, eettisesti kestävin tiedonhankintamenetelmin ja arvioimalla lähteiden luotettavuutta. Opinnäytetyöhön käytettyjen lähteiden valinnassa on otettu huomioon lähteen ikä, alkuperä, lähteen uskottavuus, sekä julkaisijan puolueettomuus. (Hirsijärvi ym. 2009, 113–114.) Opinnäytetyön luotettavuutta lisäsi se, että aineistot tarkistettiin yhdessä, ja jokainen opinnäytetyön kirjoittaja osallistui oikolukuun. Aineiston ajankohtaisuuden varmistamiseksi lähteiden julkaisuaikaväliä rajattiin vuosiin 2005–2020. Opinnäytetyötä laatiessa käytettiin monipuolisesti eri hakusanoja ja tietokantoja.

Opinnäytetyössä käytetyt lähteet on merkitty asianmukaisesti, eikä kenenkään toisen luomia materiaaleja tai aineistoja ole plagioitu tai anastettu. Plagiointi tarkoittaa jonkun toisen luoman aineiston, kuten artikkelin tai muun tekstin suoraa tai osittaista kopiointia, ja tämän aineiston esittämistä omana tuotoksena. Anastaminen tarkoittaa jonkun toisen tuottaman aineiston oikeudetonta esittämistä, tai käyttämistä omissa nimissä. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012.) Ennen työn julkaisua se tarkistetaan Urkund-ohjelmalla, jolla vältetään tekijänoikeusrikkomuksia. Tarkistettu opinnäytetyö voidaan tekijöiden luvalla tallentaa tietokantaan, jonka sisältöön verrataan tulevia opinnäytetöitä. (Turun AMK:n www-sivut 2020.)

Opinnäytetyön aihe ei ole eettisesti arka. Opinnäytetyötä varten ei tarvitse hakea tutkimuslupia, sillä se toteutetaan kirjallisuuskatsauksena, ja sen laatimiseen käytettävät aineistot ovat julkisesti saatavilla eri tietokannoista. Työ noudattaa Turun ammattikorkeakoulun antamia ohjeistuksia koskien opinnäytetyön tekemistä ja raportointia. Opinnäytetyön aineistoissa ei ole käytetty yksityisten henkilöiden henkilökohtaisia tietoja.

Opinnäytetyö suunnitellaan, raportoidaan ja julkaistaan asianmukaisesti. Opinnäytetyöstä on kirjoitettu opinnäytetyösopimus.

7 POHDINTA

Simulaatio-opetusta on pitkään käytetty niin sairaanhoitajakoulutuksessa kuin monilla muillakin aloilla. Maailman terveysjärjestö (WHO) suosittelee simulaatioon perustuvien opetusmenetelmien käyttöä potilasturvallisuuden parantamiseksi. (Unver ym. 2018.) Simulaatio-opetus tulee varmasti olemaan aina osa sairaanhoitajakoulutusta, siksi aihe pysyy ajankohtaisena ja merkityksellisenä.

Simuloinnit, niiden palautekeskustelut, niiden toteutuminen ja opiskelijoiden kokemus näistä herättivät kiinnostuksen opinnäytetyönä tutkia asiaa lähemmin empiirisen kyselytutkimuksen muodossa.

Löysimme aiheesta rajallisesti suomenkielistä materiaalia. Koimme ajoittain englanninkielisen aineiston kääntämisen suomen kielelle haasteelliseksi.

Koemme yltäneemme opinnäytetyössä tarkoitukseemme, joka oli koota yhteen tutkimustietoa simulaation jälkeisen oppimiskeskustelun ja reflektoinnin merkityksestä sairaanhoitajaopiskelijoille.

Ensimmäinen tutkimuskysymyksemme koski oppimiskeskustelun merkitystä simulaatio-opetuksessa sairaanhoitajakoulutuksessa. Opinnäytetyössämme tulee esille se, että oppimiskeskustelua pidetään simulaatio-opetuksen tärkeimpänä osana, sillä se motivoi opiskelijoita itsereflektointiin, toiminnan analysointiin ja tarvittaviin asennemuutoksiin. Lisäksi oppimiskeskustelun sanotaan auttavan opiskelijaa hankkimaan tietoa, integroimaan oppimiaan taitoja uusiin tilanteisiin, arvioimaan ryhmätyötä parantavia prosesseja ja tunnistamaan päätöstensä seuraamuksia.

Oppimiskeskusteluohjaajalla tiedetään olevan merkittävä rooli oppimiskeskustelun onnistumisen kannalta. Pätevä oppimiskeskusteluohjaaja auttaa opiskelijoita ylittämään kuilun tapahtuman kokemisen ja ymmärtämisen välillä ja ohjaajan antama palaute auttaa opiskelijoita muodostamaan käsitystä heidän osaamisestaan ja kehittämiskohteistaan.

Toisessa tutkimuskysymyksessämme pohdimme sitä, mistä ominaisuuksista onnistunut oppimiskeskustelu rakentuu. Merkityksellistä oppimisen kannalta on, että opiskelijat saavat toiminnastaan palautetta joko välittömästi toiminnan jälkeen tai heti simulaatioharjoitteen jälkeen. Opiskelijoiden suorituskykyä parantava tekijä on mahdollisimman todennukaisen oloiset simulaatioympäristöt.

Oppimiskeskustelu on monivaiheinen ja monipuolinen prosessi, joka voidaan suorittaa monilla eri tavoilla. Kaikissa eri oppimiskeskustelumeteodeissa on omia hyviä puoliaan ja heikkouksiaan, eikä ole olemassa yhtä tiettyä tapaa, jonka olisi tutkittu olevan paras tai tehokkain mahdollinen tapa suorittaa oppimiskeskustelu.

Tavoitteemme oli kiinnittää huomiota simulaation jälkeiseen oppimiskeskustelun käyttöön simulaatio-opetuksessa niin, että se tukisi paremmin sairaanhoitajaopiskelijoiden oppimista. Voimme ajatella yltäneemme tähän tavoitteeseen sikäli, että opinnäytetyössä tulee ilmi oppimiskeskustelun tärkeys, johon huomiota kiinnittämällä voidaan tuottaa laadukasta ja oppimisen kannalta hyödyllistä opetusta sairaanhoitajaopiskelijoille. Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on koota yhteen tutkimustietoa simulaatiosta opetusmetodina sekä simulaation jälkeisen oppimiskeskustelun ja reflektoinnin merkityksestä sairaanhoito-opiskelijoille. Opinnäytetyömme tekoa ohjasi tutkimuskysymykset.

Opinnäytetyömme aiheesta olisi hyvä tehdä enemmän tutkimuksia. Jatkotutkimushaasteena Turun ammattikorkeakoulu voisi tehdä kyselyitä sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemuksista simulaatio-opetuksen jälkeisestä oppimiskeskustelusta, ja hyödyntää tuloksia simulaatio-opetuksen kehittämiseksi.

LÄHTEET

Aebersold, M. & Tschannen, D. 2013. Simulation in nursing practice: The impact of patient care. 18. Vol 18,1.

Bevan, A. L.; Joy, R.; Keeley, S. & Brown, P. 2015. Learning to nurse: combining simulation with key theory. *British Journal of Nursing* Vol 24, 781-785

Bruce Remia, Levett-Jones Tracy, Courtney-Pratt Helen 2019. Transfer of Learning from University-Based Simulation Experiences to Nursing Students' Future Clinical Practice: An Exploratory Study. *Clinical Simulation in Nursing*. Elsevier 35. 17– 24.

Cantrell, M. 2008. The Importance of Debriefing in Clinical Simulations. *Clinical Simulation in Nursing*. Vol. 4, 19-22.

Caring Values and the Simulation Environment: An Interpretive Description Study Examining Select Baccalaureate Nursing Students' Experiences - Leah Thorp, MN Sandra Bassendowski, EdD University of Saskatchewan, Canada, *International Journal for Human Caring* 3, 2018

Dieckmann, P.; Lippert, A. & Østergaard, D. 2013. Jälkipuinti. Teoksessa Simulaatio-oppiminen terveydenhuollossa. Helsinki: Fioca Oy

Elchert, D.; Latino, C; Bobek, B.; Way, J. & Casillas, A. 2017. The Importance of Behavioral Skills and Navigation Factors for Education and Work Success. ACT, inc. Viitattu 2.12.2020. <https://www.act.org/content/dam/act/unsecured/documents/R1633-behavior-and-navigation-2017-04.pdf>

Eteläpelto, A.; Collin, K. & Silvennoinen, M. 2013. Simulaatiokoulutuksen pedagogiikka. Teoksessa Simulaatio-oppiminen terveydenhuollossa. Helsinki: Fioca Oy, 32.

Eyikara, E. & Baykara, G., Z. 2017. The importance of simulation in nursing education. *World Journal on Educational Technology* 9, 2-7.

Fanning, R. & Gaba, D. 2007. The role of debriefing in simulation-based learning. *Simulation in Healthcare*, 2. Viitattu 2.2.2020. <http://www.simulationinhealthcare.com>

Fey, M. & Jenkins, L. 2015. Debriefing Practices in Nursing Education Programs: Results from a National Study. *Nursing Education Perspectives* 36, 361. Viitattu 2.2.2020. <http://www.oce-ovid-com>

Fey, M.; Scrandis, D; Daniels, A. & Haut C. 2014. Learning Through Debriefing: Students' Perspectives. *Clinical Simulation in Nursing*. Vol. 10, 250-255.

Hirsjärvi, S., Remes, P., Sajavaara, P. & Sinivuori, E. 2009. Tutki ja kirjoita. 15. uudistettu painos. Helsinki: Tammi.

Kangasniemi, M; Utriainen, K; Ahonen, S-M; Pietilä, A; Jääskeläinen, P; Liikanen, E. 2013. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus: eteneminen tutkimuskysymyksestä jäsenettyyn tietoon. Helsinki: Sairaanhoidajien koulutussäätiö.

Kim, J.; Park, J. H. & Shin, S. 2016. Effectiveness of simulation-based nursing education depending on fidelity: a meta-analysis. Vol.14, 1472-6920.

Kohonen, I.; Kuula-Luumi, A. & Spoof, S-K. 2019 Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa, Tutkimustieteellisen neuvottelukunnan julkaisuja. Yleiset eettiset periaatteet, 7.Viitattu 2.2.2020. https://www.tenk.fi/sites/tenk.fi/files/Ihmistieteiden_eettisen_ennakoarvioinnin_ohje_2019.pdf

Koppa 2019. Kirjallisuuskatsaus. Sisällöstä vastaa Jyväskylän yliopisto.

Viitattu 31.3.2020 <https://koppa.jyu.fi/avoimet/kirjasto/kirjastotuutori/aihehaku-tutkimusprosessissa/aihe-avainkasitteiksi/kirjallisuuskatsaus>

Morrell-Scott Nicola. 2018. Confidence and deeper learning: Simulated practice within pre-registration nurse education. Vol 27, 827-830.

Mäkelä K. 1987. Yhdistetty säännöstö: Ihmisten käyttö tutkimuskohteina. Teoksessa Tieteen vapaus ja tutkimuksen etiikka. Helsinki: Tammi, 201.

Nestel, D. & Bearman, M. 2015. Simulated patient methodology: theory, evidence and practice. Hoboken: John Wiley & Sons Inc.

Norman Jamil. 2012. Systematic Review of the Literature on Simulation in Nursing Education. Vol 23, 24-28.

Rall M. 2013. Simulaatio -mitä, miksi, milloin ja miten? Teoksessa Simulaatio-oppiminen terveydenhuollossa. Helsinki: Fioca Oy, 9.

Ricketts B. 2011. The role of simulation for learning within pre-registration nursing education. Vol.31, 650-654.

Salminen, Ari 2011. Mikä kirjallisuuskatsaus? Johdatus kirjallisuuskatsauksen tyyppeihin ja hallintotieteellisiin sovelluksiin. Vaasa: Vaasan yliopisto. Viitattu 1.11.2020.

Sarfati, Ranchon, Vantard, Schwiertz, Larbre, Parat, Faudel & Rioufol 2019 Human-simulation-based learning to prevent medication error: A systematic review. Journal of Evaluation in Clinical Practice. 25, 11–20.

Sawyer, T. Walter, E.; Brett-Fleegler, M.; Gran, V. & Cheng, A. 2016. More Than One Way to Debrief: A Critical Review of Healthcare Simulation Debriefing Methods. Simulation in Healthcare 11, 209-217.

Shinninck, M.; Woo, M.; Horwich, T. & Steadman, R. 2011. Debriefing: The Most Important Component in Simulation? Clinical Simulation in Nursing. Vol. 7, 109.

Smahl, P. 2018. Simulaatioharjoituksen jälkipuinti (debriefing). Oppimateriaali. Savon ammatti- ja aikuisopisto. Viitattu 2.2.2020. <https://simupeda.files.wordpress.com/2013/12/simulaatioharjoituksen-jc3a4lkipuinti.pdf>

Spoken www-sivut 2018. Viitattu 9.12.2020 <https://spoken.fi>

Stolt, M.; Axelin, A. & Suhonen, R. 2015. Kirjallisuuskatsaus hoitotieteessä. Turku: Turun yliopisto.

Tjøflåt I., Brandeggen T., Strandberg E., Dyrstad D. & Husebø S. 2018 Norwegian nursing students' evaluation of vSim® for Nursing. Advances in Simulation volume 3, Article number: 10 (2018)

Turun Ammattikorkeakoulun www-sivut 2020. Viitattu 27.9.2020.

Unver, V.; Basak, T.; Ayha, H.; Cinar, F. I.; Iyigun, E.; Tosun, N.; Tastan, S. & Köse, G. 2018. Integrating simulation based learning into nursing education programs: Hybrid simulation. Technol Health Care. Vol.26, 263-270.

Valler-Jones, T.; Meechan, R., & Jones, H. 2011. Simulated practice: A panacea for health education? Vol. 20, 628-631.

Liitteet

Liite 1. Hakutermitaulukko

Tietokanta	Hakusanat	Rajaukset	Hakutulokset	Valitut teokset
Cinahl Complete	simulation AND nursing practice	2005- 2020	998	1
Cinahl Complete	simulation in nursing education OR simulation-based learning OR simulation instruction	2005- 2020	1245	3
Cinahl Complete	simulation practice OR simulated practice AND nursing	2005- 2020	1193	1
Cinahl Complete	Debriefing OR facilitating AND simulation AND nursing	2005- 2020	2343	2
Cinahl Complete	Simulation training AND facilitator OR debriefer	2005- 2020	72	0
Cinahl Complete	simulation AND systematic review	2005- 2020	1104	1
Cinahl Complete	Learning environment AND simulation in nursing education	2005- 2020	72	1
Cinahl Complete	Simulation experiences AND nursing	2005- 2020	827	1

Google Scholar	Importance of debriefing in nursing simulation	2005-2020	26 900	1
Google Scholar	Importance of simulation in nursing	2005-2020	391 000	1
Google Scholar	Nursing AND Simulation OR simulated AND practice	2005-2020	896 000	1
Google Scholar	Simu* AND jälkipuinti OR debriefing	2005-2020	19 000	1
Medic	Simulaatio AND jälkipuinti OR oppimiskeskustelu	2005-2020	1	0
Medic	oppimiskeskustelu	2005-2020	0	0
PubMed	Learning AND simulation OR simulating AND nursing	2005-2020	1551	4
PubMed	Debriefing AND simulation OR simulation-based learning	2005-2020	3051	1
PubMed	Learning AND simulation practice OR simulated practice AND nurse	2005-2020	1899	1
PubMed	Simulation AND debriefing OR facilitating	2005-2020	1437	1

